

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce **J. H.**, zastoupeného Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem se sídlem Brno, Moravské náměstí 15, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2016, č. j. JMK 35403/2016, sp. zn. S–JMK 18772/2016/ODOS/Ša,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 2. 3. 2016, č. j. JMK 35403/2016, sp. zn. S–JMK 18772/2016/ODOS/Ša, **se zrušuje a věc se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta Mgr. Ing. Jiřího Hory.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 11. 1. 2016, č. j. MMB 0010954/2016, sp. zn. ODSČ/MMB/0352098/2015, jímž Magistrát města Brna podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl žalobcovy námitky proti všem záznamům bodů v žalobcově evidenční kartě řidiče, *in concreto* za jednání spáchaná ve dnech 15. 11. 2006, 17. 2. 2007, 13.

12. 2008, 5. 3. 2009, 4. 6. 2009, 28. 12. 2010, 17. 12. 2012, 21. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 7. 9. 2015, a všechny tyto záznamy potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že žalovaný, ani magistrát podané námitky nevypořádali řádně. Nelze souhlasit s názorem žalovaného, že pro záznam bodů je dostačující samotná existence pravomocného rozhodnutí. V rámci řízení o námitkách je povinností správního orgánu zkoumat, zda konkrétní rozhodnutí, na základě kterých došlo k záznamu bodů, jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. V případě žalobce šlo především o bloky, neboť přestupky byly řešeny v blokovém řízení. Toto však žalovaný neučinil. Žalobce přitom nepožaduje přezkum skutkových okolností jednotlivých případů v řízení o námitkách.

[3] U vydaných pokutových bloků lze shledat formální vady. Blokové řízení je řízením přísně formálním. Stejně tak jeho hmotný zápis ve formě pokutového bloku je nutné posuzovat formálně přísně, zda obsahuje zákonem požadované náležitosti.

[4] Námitky žalobce v řízení směřovaly především do bloku *série GF/2013, č. F 0776290*, ze dne 21. 4. 2014. Tento blok je stížen několika formálními vadami. Neobsahuje právní ani skutkovou konkretizaci přestupku, není v něm též jednoznačně vymezeno místo, kde k přestupku mělo dojít. V bloku není specifikováno číslo občanského průkazu či řidičského průkazu žalobce. Absentuje taktéž identifikace orgánu, který pokutový blok vydal. K problematice razítka „*Městys Pozořice, obecní policie*“ žalobce uvedl, že „*toto nesplňuje požadavky dle § 6 zákona o úředním razítku*“. Vzhledem k nedostatku formálních náležitostí, a řadě chyb a nepřesností předmětný blok nemůže být způsobilým podkladem pro záznam bodů.

[5] Obdobná situace nastala i u bloku *série GE/2014, č. E 2519712*, ze dne 7. 9. 2015. V tomto bloku není jednoznačně specifikováno místo, kde k přestupku mělo dojít. Absentují též řádné údaje o orgánu a osobě, která blok vydala. Ani tento blok tudíž nesplňuje potřebné formální náležitosti.

[6] Obdobnými formálními vadami trpí i blok *série FC/2013, č. C 1608913*, ze dne 22. 10. 2014. Opět není přesně označeno místo, např. kilometrem silnice či číslem popisným.

[7] Žalovaný tedy vydal v podstatě nepřezkoumatelné rozhodnutí, neboť se s námitkami nijak nevypořádal. Žalovaný uvedl, že není jeho povinností bloky přezkoumávat, a odkázal žalobce na mimořádné opravné prostředky. Jeho argumentace však zcela popírá smysl námitkového řízení. Mimořádný opravný prostředek je jistě použitelný v případě, že by se žalobce hodlal domáhat přezkumu dané věci po skutkové stránce. Zde však probíhá řízení o námitkách, kdy je povinností správního orgánu přezkoumat bloky z formálního hlediska, tedy zda z nich přesně a jasně vyplývá, kdy a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Výše specifikované bloky obsahují vady způsobující jejich rozpornost se zákonem, a proto na jejich základě nemohlo dojít k záznamům bodů do registru řidičů.

[8] Pokud by měl být názor žalovaného správný, není jasné, čím by se vlastně v námitkovém řízení měl zabývat. Nelze souhlasit s názorem, že jediné, na čem záleží, je

samotná reálná existence daného bloku. Bloky sice existují, ale právě v námitkovém řízení má správní orgán zkoumat, zda tyto bloky jsou způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Toto žalovaný nejen, že neučinil, ale z jeho závěru plyne, že tak ani učinit nemá.

[9] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[10] Ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 5. 2016 žalovaný uvedl, že správní orgány postupovaly v souladu s právní úpravou řízení o námitkách. Z § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že podkladem pro záznam bodů v případě přestupku vyřešeného v blokovém řízení je oznámení o uložení pokuty, nikoliv pokutový blok. Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobitelný podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání.

[11] Při zjišťování skutkového stavu tak magistrát mohl vycházet pouze z oznámení o uložení pokut. Nad rámec svých povinností obstaral kopie pokutových bloků. Žalobce nenamítal, že se přestupku nedopustil nebo že si toho není vědom. Žalobce tedy nezaložil důvodné pochybnosti o údajích v oznámení o uložení blokových pokut, správní orgány tak mohly vycházet pouze z těchto oznámení.

[12] Námitky žalobce směřují proti rozhodnutím o uložení pokuty, nikoliv proti záznamu bodů. Za situace, kdy nebyly údaje obsažené v oznámení o uložení blokové pokuty žalobcem zpochybněny, nejsou námitky ohledně správnosti a nezákonnosti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení učiněné v rámci řízení o záznamu bodů relevantní.

[13] Rozhodnutí žalovaného nemůže být považováno za nepřezkoumatelné, pokud se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil, z jakého důvodu nejsou odvolací námitky podstatné, a odkázal žalobce s jeho irelevantními námitkami na mimořádné opravné prostředky, které lze uplatnit proti pravomocným rozhodnutím. Názor žalobce, že správní orgány mají vždy povinnost zabývat se v rámci řízení o námitkách formálními náležitostmi pokutových bloků, je zcela mylný. Povinnost správních orgánů hodnotit obsah rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení nastává v případě, kdy je založena důvodná pochybnost stran údajů obsažených v záznamu o uložení této pokuty, což se v nyní řešeném případě nestalo – žalobce takovou pochybnost svými námitkami nezaložil.

[14] Námitky ohledně formálních náležitostí pokutových bloků tedy nebyly předmětem tohoto řízení. Pokutový blok *série GE/2014, č. E 2519712*, ostatně ani není součástí spisového materiálu. Dva pokutové bloky obstarané nad rámec povinností magistrátem splňují veškeré náležitosti ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu.

[15] Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

[16] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí magistrátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

[17] Jak vyplynulo ze správního spisu, dne 17. 9. 2015 převzal žalobce od magistrátu oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 7. 9. 2015 a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 21. 9. 2015 žalobce podal námitky proti záznamu bodů se stručným textem: „*Nesouhlasím se všemi provedenými záznamy bodů, včetně posledního záznamu, na základě kterého jsem dosáhl hranice 12 bodů a žádám o jejich přezkoumání.*“ Tím bylo zahájeno řízení o námitkách ve smyslu § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Po nahlížení do spisu žalobce navrhl, aby si magistrát vyžádal dokumentaci ke dvěma přestupkům spáchaným mimo Brno, což magistrát učinil a vyžádal ověřené kopie dotčených pokutových bloků (konkrétně šlo o blok ze dne 22. 10. 2014 série FC/2013, č. C 1608913, vydaný Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, a o blok ze dne 21. 4. 2014, série GF/2013, č. F 0776290, vydaný Obecní policií Pozořice). V následném podání ze dne 28. 12. 2015 žalobce uvedl, že blok č. F 0776290 není vzhledem k chybějící identifikaci přestupce i správního orgánu a k nesprávnému úřednímu razítku zákonný, proto požádal o vymazání bodů zaznamenaných na jeho základě z karty v evidenci řidiče.

[18] Magistrát posléze dne 11. 1. 2016 vydal rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítl. V něm mimo jiné uvedl, že z podaných námitek žalobce je zřejmé, že je nutno přezkoumat veškeré provedené záznamy bodů v jeho bodovém hodnocení řidiče. Magistrát proto zrekapituloval veškerá oznámení a ve většině případů též rozhodnutí, na jejichž základě došlo k záznamům bodů, a konstatoval oprávněnost všech záznamů. „*Shromážděné podklady (kopie pokutových bloků)*“ magistrát shledal dostatečně čitelnými a věrohodnými.

[19] V odvolání proti rozhodnutí magistrátu žalobce opět poukázal na vady pokutového bloku č. F 0776290 (spočívající zejména v tom, že není opatřen náležitým razítkem) a jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Žalovaný odvolání zamítl rozhodnutím ze dne 2. 3. 2016. V odůvodnění konstatoval, že magistrát postupoval správně, v řízení o námitkách mu nepříslušelo přezkoumávat již pravomocná rozhodnutí, kterými byly uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení. Byl oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, jímž je v případě blokové pokuty oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. K přezkumu pravomocných rozhodnutí žalovaný odkázal žalobce na řízení o mimořádných opravných prostředcích. V této souvislosti dodal, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobcův podnět k přezkoumání pokutového bloku č. F 0776290 byl posouzen jako nedůvodný.

[20] Zásadní pro posouzení dané věci je otázka rozsahu přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), tak, že: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden*

zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ V řízení o námitkách tak správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, či ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20).

[21] Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam v registru řidičů nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu byl doručen některý z dokladů vyjmenovaných v § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Tyto doklady jsou pro primární záznam bodů dostačující. V případě vypořádávání vznesených námitek je však již situace poněkud jiná. Jak plyne z výše citované (a již ustálené) judikatury, příslušný orgán musí v rozsahu vymezeném námitkami zkoumat mimo jiné též existenci způsobilého podkladu pro záznam. Takovým materiálním podkladem je ovšem pouze některé z typů rozhodnutí specifikovaných v § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. V případě rozhodnutí uvedených pod písmeny b) až d) citovaného ustanovení budou konkrétní rozhodnutí již obsahem spisu. V případě pokut ukládaných za přestupky v blokovém řízení je tomu jinak, neboť zde je primární záznam bodů činěn na základě pouhého oznámení o uložení takové pokuty. Je zcela zjevné, že má-li správní orgán zkoumající námitky posoudit, zda skutečně existuje způsobilý materiální podklad pro záznam [tedy nikoli podklad formální či odvozený (typu oznámení)], zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání, je povinen obstarat si každý namítaný prvotní doklad (rozhodnutí v blokovém řízení) autoritativně určující, že dotčený řidič vskutku konkrétním jednáním spáchal přestupek, za který byl sankcionován. Nutno zopakovat, že takovým podkladem rozhodně není pouhé oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Názor žalovaného, že by si správní orgán měl namítaný materiální podklad pro záznam bodů (příslušné rozhodnutí) obstarat pouze při důvodném zpochybnění obsahu oznámení o uložení pokuty za přestupek, je tudíž nesprávný.

[22] V nyní souzené věci žalobce námitkami brojil proti všem záznamům bodů (tak ostatně i magistrát obsah námitek pochopil, což výslovně uvedl na str. 2 rozhodnutí). Teprve v následných podáních žalobce námitky vůči některým podkladům konkretizoval, a to zejména vůči bloku ze dne 21. 4. 2014, série GF/2013, č. F 0776290, vydanému Obecní policií Pozoříce. Tato konkretizace však ničeho neměnila na původním rozsahu námitek, neboť z podání žalobce nelze dovodit, že by původně uplatněné námitky v tomto smyslu zúžil.

[23] Na základě podaných a částečně konkretizovaných námitek se tedy měl magistrát zabývat jednotlivými materiálními podklady pro záznam bodů. [Na tomto místě je nutno

konstatovat, že dne 29. 12. 2012 byly žalobci z jeho bodového hodnocení odečteny 4 body, díky čemuž k tomuto dni neměl zaznamenány žádné body. Pro vznik negativního následku spočívajícího v pozbytí žalobcova řídičského oprávnění tudíž byly rozhodující pouze body zaznamenané po tomto datu (konkrétně se jednalo o body zaznamenané za jeho jednání spáchaná ve dnech 17. 12. 2012, 21. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 7. 9. 2015).]

[24] Tak však magistrát učinil nedostatečně, neboť v případě žalobcova jednání spáchaného dne 7. 9. 2015, si nevyžádal příslušný materiální podklad (blok ze dne 7. 9. 2015, série GE/2014, č. E 2519712; tento blok tedy není obsahem správního spisu), a vycházel pouze z oznámení Policie České republiky z téhož dne. Žalovaný pak takto zjištěný skutkový stav považoval za dostatečný, neboť nesprávně považoval za postačující, pokud magistrát na základě obecných námitek pouze překontroloval obsah formálního podkladu (oznámení), na jehož základě již předtím učinil záznam bodů (zde je ostatně patrná absurdita názoru žalovaného, že v řízení o námitkách není třeba obstarat namítané materiální podklady pro záznam bodů). Tím však žalovaný porušil § 89 odst. 2 správního řádu, pokud k této vadě řízení před magistrátem nepřihlédl, a to i když nebyla žalobcem namítána v odvolání; tato vada totiž mohla mít vliv na soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

[25] Pokud pak jde o blok ze dne 21. 4. 2014, série GF/2013, č. F 0776290, vydaný Obecní policií Pozořice, jsou rozhodnutí obou správních orgánů nepřezkoumatelná. Žalobce kontinuálně (v řízení před magistrátem i v odvolání) poukazoval na vady tohoto rozhodnutí ve formě bloku, a to zejména na jeho formální nedostatky. Magistrát na str. 3 rozhodnutí podrobně popsal obsah oznámení Obecní policie Pozořice ze dne 28. 4. 2014, vycházel ovšem též z obsahu samotného bloku, který si na základě žalobcovy aktivity vyžádal. Uvedl, že z něj „*vyplývají skutečnosti, které jsou potřebné pro záznam bodů, tedy je uvedeno komu, kdy a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení*“. Dodal, že „*[j]akékoli další účastníkem řízení poukazované nedostatky pokutového bloku nemají vliv na provedení záznamu bodů*“. Taková velmi obecná odpověď na žalobcem uplatněné námitkové body je však nepřezkoumatelná. Žalobce přitom poukazoval na konkrétní formální nedostatky daného bloku, tedy v řízení o námitkách proti záznamům bodů přípustně argumentoval ohledně způsobilosti materiálního podkladu pro zápis bodů, tedy rozhodnutí, jímž mu byla uložena sankce (v tomto ohledu srov. např. situaci popsanou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105).

[26] Žalovaný pak diskurz se žalobcem ohledně způsobilosti dotčeného bloku pro záznam bodů (jehož se žalobce v odvolání domáhal) v zásadě odmítl s poukazem na možnost žalobce uplatnit některý z mimořádných opravných prostředků, přičemž žalobce současně odkázal na sdělení ze dne 5. 2. 2016, jímž jeho podnět k přezkoumání daného rozhodnutí shledal nedůvodným. Ani z úst odvolacího orgánu se tak žalobce nedozvěděl, proč je jeho konkrétní argumentace směřující proti způsobilosti materiálního podkladu pro zápis bodů lichá či mylná.

V. Závěr a náklady řízení

[27] Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného nezákonným. Proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.)

[28] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, ve výši 2 x 3 100 Kč a 2 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 428 Kč, odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).

[29] Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč. Zdejší soud se ztotožnil s názorem vysloveným Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 29. 1. 2014, č. j. 45 A 11/2012-61 (dostupný na www.nssoud.cz), že neúspěšné podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě bez dalšího neznamená, že náklady vynaložené v souvislosti s tímto úkonem jsou náklady nedůvodnými ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Využití možnosti podat návrh na přiznání odkladného účinku žaloby jako institutu výslovně upraveného v soudním řádu správním, aniž by šlo o zjevné zneužívání tohoto institutu (např. co do počtu opakovaných návrhů), nákladem nedůvodně vynaloženým k ochraně práv ve shora uvedeném smyslu není. Nic na tom nemění ani ta skutečnost, že takový návrh nebyl úspěšný a tedy nevedl k přiznání odkladného účinku žaloby. Rozhodný je pouze úspěch účastníka ve věci samé. Otázka úspěchu při dílčích rozhodnutích předběžné povahy učiněných soudem v průběhu řízení je v tomto ohledu naopak nepodstatná.

[30] Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 12 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

[31] K věci ještě nutno dodat, že soud sice zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, důvody v něm uvedené však shledal relevantními pro případné přednostní projednání věci *ad hoc* dle § 56 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s. Vzhledem k tomu soud rozhodl o věci samé přednostně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu